

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

BUITENGEWONE ZITTING 1974

10 OKTOBER 1974

ONTWERP VAN DECREET

tot regeling van de erkenning van gemeentelijke culturele raden

AMENDEMENT

**voorgesteld door mevrouw N. MAES c. s.
op de tekst aangenomen door de Commissie**

Art. 5.

Uit dit artikel littera b) van het derde lid weglaten.

VERANTWOORDING

Het ontwerp voorziet in drie categorieën van niet-stemgerechtigde leden van de gemeentelijke culturele raden :

- de schepenen van cultuur, of, voor Brussel : de afgevaardigde van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur ;
- één lid van elke politieke fractie in de gemeenteraad (niet voor Brussel) ;
- een afgevaardigde van elke andere gemeentelijke adviesraad met culturele bevoegdheid.

Naar onze overtuiging is enkel de laatste categorie hier strikt genomen noodzakelijk, gezien de opdracht van de culturele raad.

Politieke mandatarissen, zowel als deskundigen, zouden door de raad steeds moeten kunnen worden gehoord. Wij vrezen immers dat de permanente aanwezigheid van politieke mandatarissen qualitate qua partijpolitieke opdelingen in de raad kan teweegbrengen. De gemeentelijke culturele raad moet geen dubbelganger worden van de gemeenteraad.

Ten gerieve van allen die de inspraak van de betrokkenen in het cultuurbeleid ernstig nemen, citeren wij uit het advies van de Hoge Raad voor Volksopvoeding uitgebracht op 14 november 1973 betreffende het onderhavige ontwerp :

« Democratisering impliceert dat men bereid is bevoegdheden en verantwoordelijkheden te verdelen over meerdere hoofden.

Zie :

16 (B.Z. 1974) :

- N° 1 : 128 (1973-1974) → N° 1 tot 7.
- N° 2 tot 6 : Amendementen.
- N° 7 : Verslag.
- N° 8 : Amendement.

» Daartoe dienen nieuwe structuren gecreëerd. Een eerste stap daartoe zijn het rond de tafel zitten van reeds georganiseerde gehelen (de verenigingen) en het toekennen van adviserende bevoegdheid.

» Om deze adviesfunctie te beschermen, is het zeer belangrijk dat het orgaan dat de adviesfunctie uitoefent, onafhankelijk zijn stem kan verheffen : autonomie ten aanzien van de geadviseerde.

» De vraag is of de bepalingen van artikel 5, § 1 : « niet-stemgerechtigde leden » niet in strijd zijn met de autonome werking van de culturele raad.

Communicatie tussen de culturele raad en het gemeentebestuur kan op een andere wijze gebeuren dan bepaald onder a).

» De culturele raad is geen orgaan met politieke doeleinden. Daarom kunnen wij achter de aanwezigheid van b) vraagtekens plaatsen. »

Wanneer wij ons amendement niet uitbreiden tot a, is dit omdat wij in geen geval de indruk willen wekken dat vlotte communicatie tussen raad en overheid moet worden bemoeilijkt.

Wij zijn echter niet blind voor het feit dat hierdoor de meerderheid in de gemeenteraad de culturele raad zou kunnen manipuleren ten behoeve van haar eigen beleidsopties. Dit risico willen we nemen.

We zijn echter niet bereid mee te werken aan de verdere partij-politieke opdeling van gemeentelijke adviesraden.

Er is tevens een Vlaams motief waarom wij de uitsluiting van de leden van de politieke fracties voorstellen. Er bestaat geen enkel ander middel om te vermijden dat Franstalige fracties in Vlaanderen een afgevaardigde naar de raad zouden sturen. Op diverse plaatsen in Vlaams-Brabant is het gevaar reëel dat sommige politieke krachten zelfs de culturele raden zouden gebruiken in hun verfransingsoffensief of ten minste zouden pogen hun werking te fnuiken.

Politieke groepen die de andere cultuurgemeenschap vertegenwoordigen, zijn niet op hun plaats in de culturele raden die tot de Nederlandse cultuurgemeenschap behoren. Er bestaat echter geen enkele wettelijke bescherming tegen inmenging van zulke groepen.

Daarom is de schrapping van het enige middel om de verfransing van sommige raden te voorkomen.

N. MAES,

P. VAN GREMBERGEN.
